

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб

Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341

E-mail: slglasnikrs@blic.net
slgl.finance@blic.net
slgl.oglasib@blic.net

Петак, 27. јул 2012. године
БАЊА ЛУКА

Број 71 Год. XXI

www.slglasnik.org

Жиро-рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Volksbank а.д. Бања Лука
567-162-1000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1495

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАДУЖИВАЊУ, ДУГУ И ГАРАНЦИЈАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесетој сједници, одржаној 10. јула 2012. године, а Вијеће народа 18. јула 2012. године констатовало да усвојеним Законом о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2397/12
19. јула 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЗАДУЖИВАЊУ, ДУГУ И ГАРАНЦИЈАМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

І - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се начин и поступак задуживања, издавање гаранција и емисија хартија од вриједности Републике Српске, јединица локалне самоуправе и фондова социјалне сигурности, обезбјеђење средстава за отплату дуга, вођење евиденције о дугу, гаранцијама и хартијама од вриједности, као и друга питања која се односе на дуг, гаранције и хартије од вриједности Републике Српске, јединица локалне самоуправе и фондова социјалне сигурности.

Члан 2.

Појмови употребљени у овом закону имају сљедећа значења:

а) фондови социјалне сигурности су Фонд пензијско-инвалидског осигурања, Фонд здравственог осигурања, Јавни фонд за дјечију заштиту и Завод за запошљавање,

б) јавно предузеће је свако предузеће над којим јавни органи имају директан или индиректан доминантан утицај, на основу природе њиховог власништва над предузећем, њиховог финансијског учешћа у предузећу или у правилима управљања,

в) институције јавног сектора Републике Српске (у даљем тексту: институције јавног сектора) су институције

основане у складу са законом којим се уређује систем јавних служби,

г) финансијски лизинг је правни посао дефинисан у складу са законом који уређује послове лизинга,

д) принцип крајњег корисника је принцип алокације обавезе Републике Српске у вези са отплатом спољног дуга према мјесту коришћења кредитних средстава у вријеме када је тај дуг настао,

ђ) систем електронске евиденције је електронски систем успостављен у Министарству финансија у коме се евидентирају подаци о дугу и сервисирању дуга Републике Српске, јединица локалне самоуправе и фондова социјалне сигурности и

е) радни дан је дан који није субота, недјеља или други дан у који се по закону не ради.

ІІ - ЗАДУЖИВАЊЕ, ДУГ И ГАРАНЦИЈЕ

Члан 3.

(1) Задуживање представља реализацију уговорених кредита и зајмова, емитовање хартија од вриједности и издавање гаранција у току фискалне године.

(2) Зајмопримац је страна из уговора о зајму која је примарно дужна да врати зајам у уговореном року.

(3) Кредитни споразум је писани споразум, уговор или други финансијски аранжман који предвиђа одређени износ средстава и услове под којима је корисник кредита добио средства од кредитора.

(4) Дуг је новчана обавеза за позајмљена средства, укључујући и финансијски лизинг.

(5) Дугорочни дуг је дуг чији је рок доспијења дужи од годину дана.

(6) Краткорочни дуг је дуг чији је рок доспијења до 12 мјесеци.

(7) Спољни дуг који је настао од 2. априла 1992. до 14. децембра 1995. године не сматра се спољним дугом Републике Српске у смислу овог закона и Република Српска нема никакву одговорност за отплату тог дуга.

(8) Сервисирање дуга је уплата средстава сваке фискалне године за главницу, камату, дисконт и друге обавезе по основу дуга, укључујући и остале пратеће трошкове.

Члан 4.

(1) Укупан дуг Републике Српске обухвата јавни дуг Републике Српске, дуг јавних предузећа, Инвестиционо-развојне банке Републике Српске и институција јавног сектора.

(2) Под дугом јавних предузећа, Инвестиционо-развојне банке Републике Српске и институција јавног сектора

из става 1. овог члана подразумијева се индиректни дуг Републике Српске у име и за рачуна ових корисника.

(3) Јавни дуг Републике Српске је дуг Републике Српске, дуг јединица локалне самоуправе и дуг фондова социјалне сигурности.

Члан 5.

(1) Дуг Републике Српске је дуг изражен у домаћој валути чији је зајмопримац Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) у име Републике Српске и не укључује индиректни дуг Републике Српске, дуг јединица локалне самоуправе, дуг фондова социјалне сигурности, дуг јавних предузећа, дуг Инвестиционо-развојне банке Републике Српске и дуг институција јавног сектора Републике Српске.

(2) Дуг у иностраној валути се изражава у домаћој валути према званичној курсној листи Централне банке БиХ на дан обрачуна.

(3) Унутрашњи дуг Републике Српске је дуг Републике Српске, изузимајући спољни дуг Републике Српске.

(4) Директни унутрашњи дуг Републике Српске је унутрашњи дуг настао директно у име Републике Српске, не укључујући релевантни унутрашњи дуг.

(5) Релевантни унутрашњи дуг Републике Српске је унутрашњи дуг Републике Српске за који је, по одлукама Републике Српске, Министарство финансија и трезора БиХ створило обавезе по основу унутрашњег дуга, плативог из средстава које обезбјеђује Република Српска.

(6) Спољни дуг Републике Српске је дуг Републике Српске настао по основу међународног уговора или међународног споразума, у складу са Уставом и законима Републике Српске и Босне и Херцеговине (у даљем тексту: БиХ).

(7) Директни спољни дуг Републике Српске је спољни дуг настао директно у име Републике Српске, искључујући релевантни спољни дуг.

(8) Релевантни спољни дуг Републике Српске је спољни дуг Републике Српске за који је, по одлукама Републике Српске, Министарство финансија и трезора БиХ створило обавезе по основу спољног дуга, плативог из средстава које обезбјеђује Република Српска.

Члан 6.

(1) Индиректни дуг Републике Српске је дуг настао у име и за рачун дужника (јединица локалне самоуправе, фондови социјалне сигурности, Инвестиционо-развојна банка и фондови којима она управља, јавна предузећа и институције јавног сектора) и враћа га Република Српска из средстава која тај дужник уплати за свој релевантни дуг.

(2) Активирани индиректни дуг Републике Српске је дуг Републике Српске који постаје платив из средстава Републике Српске у случају када дужник (јединица локалне самоуправе, фондови социјалне сигурности, Инвестиционо-развојна банка и фондови којима она управља, јавна предузећа и институције јавног сектора) није извршио уплату средстава за обавезе по основу главнице, камате и осталих трошкова.

(3) Износ индиректног дуга који је активиран постаје јавни дуг Републике Српске.

Члан 7.

(1) Гаранција је потенцијална обавеза даваоца гаранције, која постаје стварна у случају када зајмопримац није извршио отплату обавезе, за коју је гарантовано, дјелимично или у потпуности и ако су испуњени услови из гаранције.

(2) Гаранције Републике Српске су унутрашње и спољне гаранције Републике Српске.

(3) Унутрашња гаранција Републике Српске је гаранција Републике Српске да ће отплатити зајам који је реализован у Републици Српској, у потпуности или дјелимично уколико то не уради зајмопримац, а искључујући спољне гаранције Републике Српске.

(4) Спољна гаранција Републике Српске је гаранција Републике Српске да ће зајам који је предмет међународног уговора или међународног споразума, у складу са Уставом и

законима Републике Српске и БиХ, отплатити у потпуности или дјелимично уколико то не уради зајмопримац.

(5) Спољне гаранције Републике Српске обухватају и гаранције настале у складу са законом који је био на снази у вријеме издавања гаранција.

(6) Корисник гаранције је прималац гаранције, којем издавалац гаранције гарантује да ће му измирити уговорену обавезу по гаранцији, уколико су испуњени услови из гаранције.

Члан 8.

(1) Евиденција о дугу Републике Српске је евиденција која укључује податке о унутрашњем дугу Републике Српске, податке о спољном дугу Републике Српске и податке о активираним индиректним дугу Републике Српске.

(2) Евиденција о индиректном дугу Републике Српске је евиденција која укључује податке о дугу и дужнику (јединица локалне самоуправе, фондови социјалне сигурности, Инвестиционо-развојна банка и фондови којима она управља, јавна предузећа и институције јавног сектора) у чије име и за чији рачун се задужила Република Српска.

(3) Евиденција о дугу јединица локалне самоуправе и фондова социјалне сигурности је евиденција укупног дуга јединица локалне самоуправе и фондова социјалне сигурности.

(4) Евиденција о гаранцијама Републике Српске је евиденција која укључује податке о унутрашњим и спољним гаранцијама Републике Српске.

Члан 9.

(1) Хартије од вриједности БиХ су хартије од вриједности БиХ које Министарство финансија и трезора БиХ издаје у име и за рачун Републике Српске, на основу споразума о релевантном задуживању, које чине дуг Републике Српске.

(2) Хартије од вриједности Републике Српске су хартије Републике Српске настале у складу са законом, а које чине дуг Републике Српске.

Члан 10.

(1) Капитална инвестиција је развојни пројекат, пројекат побољшања и изградње инфраструктуре, укључујући покретну и непокретну имовину, опрему и консултантске услуге које су саставни дио таквог пројекта, који је претходно одобрен од надлежног органа управљања и има период амортизације дужи од пет година, а у функцији је јавног интереса.

(2) Период амортизације капиталне инвестиције је предвиђени период стварног коришћења капиталне инвестиције.

Члан 11.

(1) Дефицит произашао из готовинског тока је привремено дефицит проузрокован разликом у времену прилива и одлива буџетских средстава, а базира се на уравнотеженом буџету за ту фискалну годину.

(2) Пренесене обавезе су обавезе које су настале, а нису измирене до краја фискалне године и које су пренесене у наредну фискалну годину.

(3) Редовни приходи представљају пореске и непореске приходе у буџету, за које се претпоставља да ће се поновити током наредне године, укључујући средства која се директно са јединственог рачуна Управе за индиректно опорезивање алоцирају за отплату спољног дуга Републике Српске, а искључујући све приходе и примитке који су резултат једнократних трансакција.

(4) Редовни расходи представљају расходе у буџету за које се предвиђа да ће се поновити током наредне године, искључујући расходе који су резултат једнократне трансакције.

III - ЗАДУЖИВАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Задуживање и намјена дуга Републике Српске

Члан 12.

(1) Република Српска се може задужити у земљи и иностранству, односно на домаћем и иностраном тржишту у домаћој и иностраној валути у складу са овим законом.

(2) Задуживање из става 1. овог члана може бити краткорочно и дугорочно.

Члан 13.

Република Српска се може краткорочно задужити за:

- а) привремено финансирање дефицита произашлог из готовинског тока,
- б) финансирање пренесених обавеза и
- в) финансирање буџетске резерве.

Члан 14.

Република Српска се може дугорочно задужити за:

- а) финансирање капиталних инвестиција,
- б) рефинансирање укупног дуга или дијела дуга Републике Српске,
- в) плаћање условних обавеза по основу гаранција Републике Српске, у цијелости или дјелимично, у случају када зајмопримац не измири своје финансијске обавезе и
- г) финансирање буџетског дефицита у случајевима када Министарство финансија процијени да ће планирани расходи бити већи од износа планираних прихода.

2. Ограничења дуга

Члан 15.

(1) Укупан дуг Републике Српске на крају фискалне године не може бити већи од 60% оствареног бруто домаћег производа (у даљем тексту: БДП) у тој години.

(2) Јавни дуг Републике Српске на крају фискалне године не може бити већи од 55% оствареног БДП-а у тој години.

(3) Краткорочни дуг Републике Српске не може бити већи од 8% износа редовних прихода остварених у претходној фискалној години.

Члан 16.

Буџетом Републике Српске утврђује се износ краткорочног и дугорочног дуга Републике Српске који може настати током буџетске године.

3. Овлашћење за задуживање Републике Српске

Члан 17.

(1) Народна скупштина Републике Српске (у даљем тексту: Народна скупштина), на приједлог Владе, одлучује о укупном краткорочном и дугорочном задуживању које може настати у току фискалне године, као и о његовој намјени.

(2) Народна скупштина доноси одлуку о одобравању капиталне инвестиције, као и о максималном износу задужења за финансирање те инвестиције.

(3) Министарство финансија у сарадњи са ресорним министарствима припрема приједлог одлуке о задуживању, који разматра Влада и доставља га Народној скупштини на усвајање.

(4) Одлука из става 3. овог члана садржи:

- а) намјену и врсту задужења,
- б) максимални износ главнице задужења,
- в) максималну камату и трошкове задужења,
- г) доспијеће и услове отплате главнице, камате и других трошкова, коефицијент стања дуга у вези са ограничењима из члана 15. овог закона и
- д) крајње кориснике средстава и услове задужења.

(5) Након одобрења дуга Републике Српске у складу са ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана, министар финансија је овлашћен да потпише кредитни или пројектни споразум или уговор, односно одлуку о емисији хартија од вриједности.

(6) Министарство финансија доставља извјештај о задужењу Влади и Народној скупштини у складу са прописима који уређују буџетски систем Републике Српске.

Члан 18.

Ако дуг настаје у облику хартија од вриједности БиХ или се БиХ задужује посредством кредитног споразума у

име и за рачун Републике Српске, министар финансија је овлашћен да потпише са министром финансија и трезора БиХ кредитни споразум којим се утврђује да је Република Српска дужна да плати свој релевантни дуг.

4. Форма дуга и управљање средствима по основу дуга Републике Српске

Члан 19.

Дуг Републике Српске може настати:

- а) посредством кредитног споразума,
- б) посредством споразума којим се евидентира релевантни дуг Републике Српске и
- в) емисијом хартија од вриједности.

Члан 20.

(1) Министар финансија или лице овлашћено одлуком Владе може привремено инвестирати средства добијена по основу задужења прије њихове намјенске употребе, као и средства намијењена за отплату дуга.

(2) Средства из става 1. овог члана могу се инвестирати у складу са законом којим се уређује инвестирање јавних средстава.

(3) Средства из става 1. овог члана могу се инвестирати у инструменте који доспијевају прије датума намјенске употребе средстава.

5. Поступак задуживања

Члан 21.

(1) Иницијативу за задуживање Републике Српске покрећу надлежне институције Републике Српске, јединица локалне самоуправе, фондови социјалне сигурности, Инвестиционо-развојна банка и фондови којима она управља, јавна предузећа и институције јавног сектора.

(2) Уколико се Република Српска задужује индиректно за рачун дужника (јединице локалне самоуправе, фондова социјалне сигурности, Инвестиционо-развојне банке и фондова којима она управља, јавних предузећа и институција јавног сектора), ресорно министарство са Министарством финансија, или уз претходно прибављено мишљење ресорног министарства, разматра пројектну документацију и подноси Влади информацију о кредитном аранжману, намјени и прихватљивости услова задужења.

(3) Влада закључком прихвата иницијативу за покретање поступка за задуживање, утврђује ставове, одређује састав делегације за преговоре и овлашћује лица за потпис записника са преговора.

(4) По прихватању иницијативе за кредитно задужење, надлежна министарства и институције Републике Српске припремају са кредитором потребну пројектну документацију, нацрте кредитног споразума и другу документацију у вези са задуживањем.

(5) Министарство финансија је заједно са ресорним министарствима одговорно за вођење преговора и спровођење процедура за закључивање кредитних споразума.

(6) Ако у току преговора није постигнута сагласност о битним питањима, Министарство финансија и ресорно министарство информисе Владу о обављеним преговорима.

(7) Одлука о задуживању Републике Српске доноси се у складу са чланом 17. овог закона.

Члан 22.

(1) Република Српска може се директно задуживати у земљи и иностранству уколико за то постоји исказан интерес Владе, односно министарстава, јединица локалне самоуправе, фондова социјалне сигурности, Инвестиционо-развојне банке и фондова којима она управља, јавних предузећа и институција јавног сектора у Републици Српској.

(2) Република Српска може се директно задуживати у иностранству код међународних финансијских институција, влада страних земаља и других иностраних кредитора, уз сагласност Парламентарне скупштине БиХ, када је у складу са Уставом БиХ таква сагласност потребна.

(3) Ако се Република Српска директно задужила у иностранству, Министарство финансија информисе Министарство финансија и трезора БиХ о закљученим кредитним споразумима.

Члан 23.

(1) Република Српска може се задужити у иностранству и посредством Министарства финансија и трезора БиХ у складу са прописима којима се уређује задуживање Босне и Херцеговине.

(2) Ако се Република Српска задужује у складу са ставом 1. овог члана, Министарство финансија обавјештава Министарство финансија и трезора БиХ о закључку Владе из члана 21. став 3. овог закона, а Министарство финансија и трезора БиХ доставља Савјету министара БиХ приједлог за покретање поступка за задуживање.

Члан 24.

Ако се Република Српска задужује индиректно у име и за рачун дужника (јединице локалне самоуправе, фондови социјалне сигурности, Инвестиционо-развојна банка и фондови којима она управља, јавна предузећа и институције јавног сектора), министар финансија и ресорни министар су обавезани да потпишу споразум којим се уређују услови отплаћивања кредита од дужника - крајњег корисника.

Члан 25.

Влада доноси акт којим се уређују услови, поступак и облик индиректног задуживања Републике Српске у име и за рачун јединица локалне самоуправе, фондова социјалне сигурности, Инвестиционо-развојне банке и фондова којима она управља, јавних предузећа и институција јавног сектора.

IV - СТАТУС ДУГА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Природа обавеза по основу дуга Републике Српске

Члан 26.

Дуг Републике Српске представља апсолутну и безусловну обавезу Републике Српске у складу са условима задуживања.

Члан 27.

Министарство финансија је дужно да обезбиједи ажурне, потпуне и тачне податке којима се доказује поштовање ограничења из члана 15. овог закона.

2. Обезбјеђење средстава за сервисирање дуга

Члан 28.

Средства за отплату главнице, камате и других трошкова по основу дуга Републике Српске и индиректног дуга планирају се буџетом Републике Српске.

Члан 29.

(1) Средства за сервисирање релевантног спољног дуга се намјенски издвајају на подрачуне Републике Српске код Централне банке БиХ.

(2) Министарство финансија издаје сагласност Министарству финансија и трезора БиХ за терећење подрачуна Републике Српске из става 1. овог члана код Централне банке БиХ.

3. Приоритет дуга Републике Српске

Члан 30.

(1) Све обавезе које чине дуг Републике Српске имају једнак статус без обзира када су настале.

(2) Отплата дуга Републике Српске је приоритетна обавеза која се измирује из прихода Републике Српске.

(3) Дуг Републике Српске може се додатно осигурати посебним јемством.

Члан 31.

Индиректни дуг Републике Српске и дуг по издатим гаранцијама могу се додатно осигурати сагласношћу за обустављање појединих прихода и буџетских давања.

V - ХАРТИЈЕ ОД ВРИЈЕДНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Емисија хартија од вриједности

Члан 32.

Влада Републике Српске прописује услове емисије и продаје хартија од вриједности Републике Српске на примарном тржишту и ближе елементе примарног тржишта хартија од вриједности Републике Српске (у даљем тексту: хартије од вриједности).

Члан 33.

(1) Министарство финансија спроводи активности у вези са емисијом и регистрацијом хартија од вриједности у складу са одлуком Владе и овлашћено је да:

а) ангажује агента емисије за обављање одређених послова у вези са емисијом хартија од вриједности,

б) закључи уговор са берзом или другим уређеним тржиштем у вези са обављањем послова у примарној емисији,

в) закључи уговор са Централним регистром хартија од вриједности у складу са прописима који уређују регистрацију хартија од вриједности и

г) врши надзор у вези са емисијом и регистрацијом хартија од вриједности.

(2) Хартије од вриједности емитују се у електронском облику.

Члан 34.

(1) Хартије од вриједности могу куповати сва домаћа и страна правна и физичка лица.

(2) Понуда за куповину хартија од вриједности сматра се коначном и обавезујућом.

2. Секундарни промет хартија од вриједности, исплата и пријевремени откуп

Члан 35.

Прометовање хартија од вриједности врши се на берзи или другом уређеном јавном тржишту.

Члан 36.

(1) Отплата главнице дуга и камате по основу хартија од вриједности Републике Српске врши се према плану који је утврђен у акту о емисији.

(2) Ако рок доспијећа отплате главнице или камате пада у нерадни дан, исплата се врши првог наредног радног дана.

Члан 37.

(1) Министарство финансија може да објави јавни позив за откуп хартија од вриједности прије рока њиховог доспијећа, ако је таква могућност предвиђена у акту о емисији.

(2) У случају пријевременог откупа поштује се равноправност свих власника хартија од вриједности.

VI - ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Природа гаранције Републике Српске и ограничења по гаранцијама

Члан 38.

(1) Гаранција Републике Српске представља њену потенцијалну обавезу која постаје стварна обавеза у случају када зајмопримац није извршио отплату обавезе, у складу са условима из кредитног споразума и ако су испуњени услови из гаранције.

(2) Гаранција Републике Српске мора бити издата у писаној форми у складу са одредбама овог закона и не може бити на други начин индиректно издата.

(3) Ако се испуњење обавезе по основу издате гаранције затражи у складу са условима наведеним у гаранцији и законом, обавеза је Републике Српске да отплаћује кредит у складу са планом.

(4) Пријевремена плаћања се врше ако је то изричито предвиђено у условима гаранције.

(5) Гаранција Републике Српске доспјела на наплату у складу са условима из гаранције постаје дуг Републике Српске.

(6) Гаранција Републике Српске не може бити пренесена или уступљена трећој страни без сагласности Народне скупштине.

Члан 39.

Министар финансија доноси рјешење којим утврђује да су испуњени услови из члана 38. ст. 3. и 4. овог закона.

Члан 40.

(1) Укупна изложеност Републике Српске по издатим гаранцијама не може бити већа од 15% оствареног БДП-а у тој години.

(2) Одлуком о усвајању буџета утврђују се укупан износ и структура средстава за плаћање по гаранцијама из става 1. овог члана.

(3) У надлежности Министарства финансија је планирање средстава у буџету за плаћање по гаранцијама.

(4) Задужење Републике Српске за отплату гаранција Републике Српске издатих у складу са ограничењем из става 1. овог члана не урачунава се у ограничење дуга Републике Српске прописаног овим законом.

2. Овлашћење за издавање гаранција Републике Српске

Члан 41.

(1) Народна скупштина на приједлог Владе даје сагласност о издавању гаранције Републике Српске.

(2) Одлуком Народне скупштине именује се овлашћени потписник гаранције, који у име Републике Српске потписује гаранцију у складу са одредбама овог закона и другим прописима.

Члан 42.

Гаранције Републике Српске могу се издати кредитору или зајмодавцу за:

а) гарантовање обавеза насталих задужењем јединица локалне самоуправе, фондова социјалне сигурности, Инвестиционо-развојне банке Републике Српске и фондова којима она управља, као и јавних предузећа и институција јавног сектора, у вези са финансирањем капиталних инвестиција које служе у јавне сврхе и

б) гарантовање обавеза насталих задужењем правних лица основаних на нивоу Босне и Херцеговине ради спровођења приоритетног пројекта који је од посебног значаја за економску стабилност Републике Српске.

Члан 43.

(1) Изузетно од одредаба овог закона, Република Српска може издати гаранције за домаћа привредна друштва, код извозних пројеката или пројеката на територији Федерације Босне и Херцеговине, када је друштво добило посао посредством међународне јавне набавке, а финансирање се врши из средстава међународних финансијских институција.

(2) Влада доноси акт којим се уређују услови и поступак издавања гаранција из става 1. овог члана.

(3) Одлука о давању сагласности за издавање гаранције Републике Српске из става 1. овог члана доноси се у складу са чланом 41. овог закона.

3. Поступак издавања гаранција Републике Српске и надзор

Члан 44.

(1) Иницијатива за издавање гаранције Републике Српске покреће се подношењем писаног захтјева ресорном министарству, са документацијом на основу које ресорно министарство врши процјену оправданости за издавање гаранције Републике Српске и процјену финансијског стања зајмопримца, као и других елемената који могу да буду од утицаја на гаранцију.

(2) Ресорно министарство тражи мишљење Министарства финансија у вези са ограничењем из члана 40. став 1. овог закона.

(3) Ресорно министарство заједно са Министарством финансија подноси Влади информацију о гаранцији, намјени и прихватљивости услова за издавање гаранције.

(4) Влада закључком прихвата иницијативу за покретање поступка за издавање гаранције, утврђује ставове, одређује састав делегације за преговоре и овлашћује лица за потпис записника са преговора.

(5) Надлежна министарства и институције Републике Српске, по прихватању иницијативе за издавање гаранције, припремају потребну пројектну документацију, нацрте споразума и другу документацију у вези са издавањем гаранције.

(6) Ако у току преговора није постигнута сагласност о битним питањима, надлежна министарства информишу Владу о обављеним преговорима.

(7) Одлука о давању сагласности за издавање гаранције Републике Српске доноси се у складу са чланом 41. овог закона.

Члан 45.

(1) Након спроведеног поступка одобравања, у складу са чланом 41. овог закона, издаје се гаранција Републике Српске, односно потписује уговор који произлази из међународног споразума.

(2) Процјена финансијског стања из члана 44. став 1. овог закона обухвата утврђивање нивоа ризика који настаје за Републику Српску, уколико се гаранција изда.

(3) Ресорно министарство може ангажовати професионалну институцију за процјену ризика за издавање конкретне гаранције.

(4) Ресорно министарство заједно са Министарством финансија врши надзор финансијске способности свих зајмопримаца за испуњење чијих обавеза је гарантовала Република Српска гаранцијама издатим у складу са овим законом и може од њих да тражи све информације које су неопходне за вршење надзора.

Члан 46.

Влада доноси акт којим се прописују процедуре, информације и документација која се односи на издавање гаранције Републике Српске.

4. Престанак важења и плаћање по основу гаранције Републике Српске

Члан 47.

Гаранција Републике Српске престаје да важи:

- а) потпуним извршењем плаћања од зајмопримца,
- б) истеком рока предвиђеног у гаранцији,
- в) плаћањем извршеним од Републике Српске у складу са условима из гаранције и
- г) подношењем писане изјаве корисника гаранције о ослобађању од обавеза по гаранцији.

Члан 48.

(1) Корисник гаранције може доставити Министарству финансија писани захтјев за плаћање по гаранцији Републике Српске и другу документацију као што је наведено у гаранцији само када зајмопримац не изврши плаћање у складу са условима из кредитног споразума, те када је корисник гаранције предузео све разумне мјере за наплату обавезе од зајмопримца у складу са условима из гаранције.

(2) У захтјеву из става 1. овог члана наводи се износ главнице кредита који није отплаћен, износ доспјелих а неизмирених камата, те износ будућих камата које нису доспјеле.

(3) Министарство финансија плаћа доспјелу обавезу кориснику гаранције у року од 15 радних дана од дана подношења захтјева, након што утврди да је захтјев за плаћање основан и у складу са условима из уговора о гаранцији.

(4) Извршено плаћање по основу гаранције Министарство финансија евидентира у евиденцији гаранција Републике Српске.

5. Наплата дуга по основу гаранција Републике Српске

Члан 49.

(1) Након што изврши плаћање по гаранцији кориснику гаранције, Министарство финансија има право на средства сразмјерно извршеним плаћањима по тој гаранцији и друга права која је имао корисник гаранције.

(2) Обавеза зајмопримца према Министарству финансија по основу извршеног плаћања по гаранцији је безусловна и апсолутна.

(3) Зајмопримац је обавезан да предузме све мјере да измири обавезу према Министарству финансија, у што краћем року, у складу са овим законом и уговором о издавању гаранција.

(4) Министарство финансија предузима све мјере за које је овлашћено у складу са овим законом, другим законима и уговором о издавању гаранције, ради наплате свих износа плаћених по гаранцији, укључујући повезане трошкове и обрачунату законску затезну камату.

Члан 50.

Министарство финансија задржава право да износ плаћених обавеза по гаранцији директно наплати из средстава јединице локалне самоуправе, односно другог корисника јавних прихода за чије је извршење обавеза гарантовала Република Српска.

6. Финансирање обавезе настале по основу гаранција Републике Српске

Члан 51.

(1) Прије усвајања буџета за наредну годину, Министарство финансија саставља преглед гаранција по којима су настале или могу да настану обавезе за Републику Српску, и на основу тог прегледа се врши процјена износа који Република Српска треба да планира у годишњем буџету за плаћања по гаранцијама.

(2) Министарство финансија може утврдити и додатна издвајања намјенских средстава, а у случају да таква издвајања нису планирана, Министарство финансија је овлашћено да створи обавезе по основу унутрашњег дуга Републике Српске за ту сврху.

(3) Ако су гаранције Републике Српске првобитно издате у оквиру лимита утврђених у члану 40. овог закона, одобравање дуга Републике Српске у циљу обезбјеђења плаћања не подлијеже ограничењима из тог члана.

Члан 52.

(1) Министарство финансија може захтијевати инструменте обезбјеђења плаћања као предуслов за давање гаранције, те може одредити премију и провизију зајмопримцу на основу:

- а) максималног износа плаћања који се гарантује и
- б) ризика који је повезан са зајмопримцем.

(2) Премија из става 1. овог члана подразумијева премију ризика по издатој гаранцији и обрачунава се у проценту од износа дуга по основу главнице зајма на који се издаје гаранција, а наплаћује се једнократно у тренутку издавања гаранције.

(3) Провизија из става 1. овог члана обрачунава се у проценту од износа гаранције, тако да покрива трошкове настале у току издавања гаранције, а плаћа се у вријеме давања гаранције и приход је буџета Републике Српске.

VII - ЕВИДЕНЦИЈА

1. Вођење евиденције

Члан 53.

Министарство финансија је обавезно да води потпуну, тачну и ажурну евиденцију о дугу, гаранцијама и индиректном дугу Републике Српске.

Члан 54.

(1) Министарство финансија дужно је да води:

- а) евиденцију дуга Републике Српске која обухвата податке о унутрашњем и спољном дугу,
- б) евиденцију о гаранцијама Републике Српске која обухвата податке о унутрашњим и спољним гаранцијама и
- в) евиденцију о индиректном дугу Републике Српске.

(2) Министар финансија доноси упутство којим прописује начин вођења евиденције.

2. Евиденција о дугу Републике Српске

Члан 55.

Евиденција о унутрашњем дугу садржи појединачне податке о директном и релевантном унутрашњем дугу Републике Српске.

Члан 56.

(1) Евиденција о спољном дугу Републике Српске садржи податке о:

- а) директном спољном дугу Републике Српске и
- б) релевантном спољном дугу Републике Српске.

(2) Евиденција о спољном дугу Републике Српске садржи податке о валутама, као и првобитне и текуће процјене обавеза у домаћој валути или валутама у којима је плаћање уговорено, а у складу са подацима о важећем девизном курсу Централне банке БиХ.

3. Евиденција о гаранцијама и индиректном дугу Републике Српске

Члан 57.

Евиденција о гаранцијама Републике Српске садржи процијењену вриједност гарантованог износа у домаћој валути, односно валутама у којима је плаћање уговорено, а у складу са подацима о важећем девизном курсу Централне банке БиХ.

Члан 58.

Евиденција о индиректном дугу садржи сажете податке о обавезама створеним у име и за рачун дужника (јединица локалне самоуправе, фондова социјалне сигурности, Инвестиционо-развојне банке и фондова којима она управља, јавних предузећа и институција јавног сектора) које доставља дужник и који се усаглашавају са Министарством финансија.

VIII - ЗАДУЖИВАЊЕ И ГАРАНЦИЈЕ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

1. Ограничење износа дуга и гаранција јединица локалне самоуправе

Члан 59.

(1) Јединица локалне самоуправе може се дугорочно задужити само ако у периоду стварања дуга укупан износ који доспијева за отплату, по предложеном дугу и цијелокупном доспјелом неизмиреном постојећем дугу, у било којој наредној години није већи од 18% износа њених редовних прихода остварених у претходној фискалној години.

(2) Обрачун камате у сврху утврђивања поштовања ограничења из става 1. овог члана врши се по важећим каматним стопама.

(3) Ако је дуг јединице локалне самоуправе изражен у страниој валути, обрачун главнице и камате врши се по важећем девизном курсу Централне банке БиХ.

Члан 60.

(1) Краткорочни дуг отплаћује се у року од 12 мјесеци од дана настајања задужења.

(2) Краткорочни дуг ни у једном тренутку не може бити већи од 5% редовних прихода остварених у претходној фискалној години.

Члан 61.

(1) Укупна изложеност јединице локалне самоуправе по издатим гаранцијама не може бити већа од 30% износа

редовних прихода остварених у претходној фискалној години.

(2) Одлуком о буџету јединице локалне самоуправе утврђује се укупна вриједност и структура планираних средстава за плаћање по издатим гаранцијама.

(3) Орган управе јединице локалне самоуправе надлежан за финансије процјењује издатке за плаћање по гаранцијама које је издала јединица локалне самоуправе и планира средства за ту намјену у буџету.

(4) Задужење јединице локалне самоуправе за отплату гаранција издатих у складу са ограничењем из става 1. овог члана не урачунава се у ограничење дуга јединице локалне самоуправе прописаног овим законом.

2. Поступак задуживања и издавања гаранције

Члан 62.

(1) Јединица локалне самоуправе може да се задужи или изда гаранцију искључиво на основу одлуке скупштине јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: скупштина јединице локалне самоуправе).

(2) Одлука скупштине јединице локалне самоуправе садржи:

- а) намјену и врсту задужења,
- б) износ главнице задужења,
- в) камату и остале трошкове задужења,
- г) рок доспијећа и услове отплате,
- д) начин осигурања отплате дуга са описом колатерала,
- ђ) коефицијент сервиса дуга у складу са ограничењима из чл. 59. и 60. овог закона и
- е) изјаву којом се потврђује да нема доспјелих а неизмирених обавеза по основу пореза и доприноса.

(3) На садржај одлуке скупштине јединице локалне самоуправе о издавању гаранције сходно се примјењују одредбе из става 2. овог члана, са исказаним коефицијентом изложености по издатим гаранцијама у вези са ограничењем из члана 61. овог закона.

(4) Обавјештење о сједници скупштине јединице локалне самоуправе на којој ће се разматрати одобравање задужења или гаранција мора бити објављено у најмање једном дневном листу доступном на територији јединице локалне самоуправе и њеној званичној интернет-презентацији, најмање седам дана прије дана одржавања сједнице скупштине.

(5) Јединица локалне самоуправе обавезна је да прибави сагласност Министарства финансија за задужење, односно за издавање гаранције.

(6) Сагласност из става 5. овог члана важи годину дана од дана издавања.

(7) Јединица локалне самоуправе доставља Министарству финансија одлуку о задуживању или издавању гаранције у року од десет дана од дана њеног доношења.

Члан 63.

Дуг јединице локалне самоуправе може настати:

- а) посредством кредитног споразума и
- б) емисијом хартија од вриједности.

3. Природа обавезе по основу дуга јединице локалне самоуправе

Члан 64.

(1) Дуг јединице локалне самоуправе представља апсолутну и безусловну обавезу јединице локалне самоуправе у складу са условима задуживања.

(2) Јединица локалне самоуправе дужна је да у одлуци о извршењу буџета одреди као приоритетне обавезе за плаћање по основу дуга и активираних гаранција.

(3) Кредитни споразум обавезно садржи одредбе о изворима отплате дуга у складу са одредбама овог закона.

Члан 65.

(1) Дуг јединице локалне самоуправе не представља обавезу Републике Српске, осим ако Министарство финан-

сија није издало гаранцију у вези с њим, а која је према условима из гаранције доспјела на наплату.

(2) Уколико Министарство финансија није издало писану гаранцију за дуг, кредитни споразум мора садржавати одредбу да је дуг отплатив искључиво из извора наведених у члану 64. став 3, те да не представља обавезу Републике Српске.

(3) У случају да дуг настаје емисијом хартија од вриједности, проспекта за емисију, поред елемената предвиђених прописима којима се уређују емисија, регистрација и промет хартија од вриједности, обавезно садржи и податке о изворима отплате дуга и поштовању ограничења из чл. 59. и 60. овог закона.

4. Намјена дуга и гаранција и услови задуживања

Члан 66.

(1) Јединица локалне самоуправе може се краткорочно задужити у току фискалне године за:

а) привремено финансирање дефицита производње из готовинског тока и

б) финансирање пренесених обавеза.

(2) Јединица локалне самоуправе може се дугорочно задужити за:

а) финансирање капиталних инвестиција и

б) рефинансирање неисплаћеног дугорочног дуга који је настао у складу са тачком а) овог става.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, јединица локалне самоуправе може се дугорочно задужити за:

а) финансирање пренесених обавеза под условом да је израдила план за превазилажење проблема финансирања пренесених обавеза, којим се елиминише пренос обавеза у наредни период и

б) финансирање обавеза насталих ради реструктурирања и консолидовања правног лица чији је она већински власник, под условом да се изради план реструктурирања и консолидовања тог правног лица.

(4) Дугорочно задуживање извршено у складу са ставом 3. овог члана може се извршити само једном за исту обавезу.

Члан 67.

Јединица локалне самоуправе може краткорочно позајмити средства од буџета Републике Српске за плаћање обавеза по основу пореза на додату вриједност, ако оне произилазе из међународног споразума.

Члан 68.

Јединица локалне самоуправе може издати гаранцију правном лицу чији је она већински власник за:

а) финансирање капиталних инвестиција,

б) рефинансирање постојећег дуга,

в) финансирање пренесених обавеза и

г) финансирање обавеза насталих ради реструктурирања и консолидовања тог правног лица.

Члан 69.

(1) Кредитна средства могу се користити само за намјену за коју су одобрена, а само изузетно, скупштина јединице локалне самоуправе може промијенити намјену задужења уз сагласност кредитора и Министарства финансија.

(2) На основу одлуке скупштине јединице локалне самоуправе кредитна средства, као и средства чија је намјена отплата дуга, могу се привремено инвестирати прије њихове намјенске употребе, у складу са законом који уређује инвестирање јавних средстава.

Члан 70.

(1) Јединица локалне самоуправе или више јединица локалне самоуправе заједно могу формирати посебне гарантне фондове у сврху издавања гаранција за враћање кредита које зајмодавци одобравају зајмопримцима у оквиру развојних пројеката.

(2) Влада доноси акт којим прописује услове оснивања и пословања гарантних фондова, из става 1. овог члана.

Члан 71.

На хартије од вриједности јединица локалне самоуправе сходно се примјењују одредбе закона којима се уређују емисија, регистрација и промет хартија од вриједности Републике Српске.

Члан 72.

(1) Јединица локалне самоуправе дужна је да успостави и води потпуну, тачну и ажурну евиденцију о свом дугу и гаранцијама и да Министарство финансија извјештава о свакој измјени података из евиденције у року од седам дана од дана настанка измјене.

(2) Јединица локалне самоуправе дужна је да једном годишње у “Службеном гласнику Републике Српске”, најкасније до 30. априла, објави извјештај о стању дуга и гаранцијама.

(3) Министар финансија доноси упутство којим се прописује начин вођења евиденције дуга и гаранција.

5. Осигурање дуга

Члан 73.

(1) Отплата дуга јединице локалне самоуправе може се вршити из резервисаног прихода који се очекује од капиталне инвестиције финансиране задужењем.

(2) Резервисани приход из става 1. овог члана мора бити утврђен одлуком о задужењу, која се евидентира у Министарству финансија.

(3) Приходи из става 1. овог члана воде се одвојено од других средстава јединице локалне самоуправе.

(4) Ред по коме се исплаћују потраживања кредитора из резервисаних прихода одређује се према датуму настанка права резервисања.

Члан 74.

Дуг јединице локалне самоуправе може се осигурати и имовином коју она не користи за обављање својих основних функција.

Члан 75.

Додатно осигурање дуга јединица локалне самоуправе може се обезбиједити:

а) из такса, обавеза и других накнада, на начин и у облику који је у складу са законом,

б) сагласношћу за обустављањем појединих прихода,

в) специфичним процедурама плаћања, укључујући задржавање прихода, плаћање на специјалне рачуне или другим механизмима и

г) рестрикцијама на додатни дуг и другим начинима које њена скупштина може сматрати одговарајућим, у складу са законом.

Члан 76.

(1) Обавјештење о кашњењу у испуњењу доспјеле обавезе по основу отплате главнице, камате и осталих трошкова по било ком дугу јединица локалне самоуправе и кредитор дужни су да доставе Министарству финансија у року од 15 дана од дана кашњења.

(2) Министарство финансија евидентира у евиденцији општинског дуга обавјештење о кашњењу у испуњењу доспјеле обавезе.

(3) Након кашњења у испуњењу доспјеле обавезе по основу отплате главнице, камате и осталих трошкова кредитори могу искористити сва права по основу осигурања дуга све док се главница, камата и остали трошкови не исплате у потпуности.

(4) Након кашњења у измирењу главнице, камате и осталих трошкова, јединица локалне самоуправе је дужна да, у року од 15 дана од дана кашњења, достави Министарству финансија на одобрење план за отклањање будућег кашњења у отплаћивању дуга, а у случају да јединица локалне

самоуправе не спроведе одобрени план, Министарство финансија може задржати дио прихода који јој припада.

IX - ЗАДУЖИВАЊЕ ФОНДОВА СОЦИЈАЛНЕ СИГУРНОСТИ

Члан 77.

(1) Надлежни орган фонда социјалне сигурности доноси одлуку о задуживању фонда социјалне сигурности.

(2) Фонд социјалне сигурности обавезан је да прибави сагласност Владе за задуживање.

(3) Влада доноси акт којим уређује услове и поступак директног задуживања фондова социјалне сигурности, а министар доноси упутство о вођењу евиденције дуга фондова социјалне сигурности.

Члан 78.

Дуг фонда социјалне сигурности може настати:

а) посредством кредитног споразума,

б) посредством финансијског лизинга за потребе редовног пословања и

в) емисијом хартија од вриједности.

Члан 79.

(1) Фонд социјалне сигурности може се краткорочно задужити у току фискалне године за:

а) привремено финансирање дефицита произашлог из готовинског тока и

б) финансирање пренесених обавеза.

(2) Фонд социјалне сигурности може се дугорочно задужити за:

а) финансирање инвестиција предвиђених програмом инвестиционих улагања који одобри Влада, а у сврху обављања властите дјелатности,

б) рефинансирање неисплаћеног дугорочног дуга који је настао у складу са тачком а) овог става и

в) обезбјеђење средстава ради измирења законом утврђених права.

Члан 80.

Све одредбе које се односе на задуживање јединица локалне самоуправе сходно се примјењују и на фондове социјалне сигурности, осим одредаба којима се уређује издавање гаранција јединица локалне самоуправе, јер фондови социјалне сигурности не могу издавати гаранције.

X - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 81.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у Министарству финансија које:

а) не обезбиједи доказе о поштовању ограничења дуга (члан 15),

б) супротно процедури задужења овог закона потпише кредитни или пројектни споразум или уговор, односно одлуку о емисији хартија од вриједности (члан 17),

в) створи индиректни дуг Републике Српске, а не потпише споразум о условима отплаћивања кредита од крајњег корисника (члан 24),

г) изда гаранцију Републике Српске супротно прописаној процедури издавања гаранција (члан 41. став 2),

д) изврши плаћање по гаранцији прије него што утврди основаност захтјева за плаћање по гаранцији и његову усклађеност са условима из гаранције (члан 48. став 3) и

ђ) не води евиденције (члан 54).

(2) Новчаном казном од 2.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у јединици локалне самоуправе које:

а) створи дуг јединице локалне самоуправе супротно процедури задужења јединице локалне самоуправе (члан 62),

б) не достави Министарству финансија одлуку о задужевању или издавању гаранције у прописаном року (члан 62. став 7),

в) не успостави и не води евиденцију и не обавјештава Министарство финансија о измјени података из евиденције (члан 72),

г) у прописаном року не објави извјештај о стању дуга и гаранцијама јединице локалне самоуправе (члана 72. став 2) и

д) не достави Министарству финансија у прописаном року обавјештење о кашњењу у испуњењу доспјеле обавезе (члан 76. став 1).

(3) Новчаном казном од 2.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у фонду социјалне сигурности које:

а) створи дуг фонда социјалне сигурности супротно процедури задужења фонда социјалне сигурности (чл. 62. и 77),

б) не достави Министарству финансија одлуку о задужевању у прописаном року (члан 62. став 7),

в) не успостави и не води евиденцију и не обавјештава Министарство финансија о измјени података из евиденције (члан 72),

г) у прописаном року не објави извјештај о стању дуга (члан 72. став 2) и

д) не достави Министарству финансија у прописаном року обавјештење о кашњењу у испуњењу доспјеле обавезе (члан 76. став 1).

Члан 82.

Учеснику на примарном тржишту (у даљем тексту: учесник) може се изрећи забрана учествовања у куповини хартија од вриједности Републике Српске на примарном тржишту ако:

а) се не придржава овог закона и других прописа којима се уређује емисија хартија од вриједности Републике Српске,

б) не изврши обавезу на основу поднесене понуде за куповину хартија од вриједности Републике Српске,

в) се договара са другим учесницима, у намјери да утиче на висину цијене хартија од вриједности Републике Српске и

г) купи хартије од вриједности на основу привилеговане информације.

Члан 83.

(1) Новчаном казном од 10.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај учесник - правно лице које не испуни обавезе на основу поднесене понуде за куповину хартија од вриједности Републике Српске.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у учеснику - правном лицу новчаном казном од 2.000 КМ до 3.000 КМ.

(3) Новчаном казном од 1.000 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај учесник - физичко лице које не испуни обавезе на основу поднесене понуде за куповину хартија од вриједности Републике Српске.

XI - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 84.

(1) Влада Републике Српске ће у року од 90 дана од дана ступања овог закона донијети:

а) акт о условима, поступку и облику индиректног задужевања Републике Српске у име и за рачун јединица локалне самоуправе, фондова социјалне сигурности, Инвестиционо-развојне банке и фондова којима она управља, јавних предузећа и институција јавног сектора (члан 25),

б) акт којим се прописују посебне процедуре, информације и документација која се односи на издавање гаранције Републике Српске (члан 46),

в) акт о условима оснивања и пословања гарантних фондова (члан 70) и

г) акт којим се уређује поступак директног задужевања фондова социјалне сигурности (члан 77. став 3).

(2) Министар финансија Републике Српске ће у року од 90 дана од дана ступања овог закона донијети:

а) упутство о вођењу евиденције (члан 54. став 2),

б) упутство о вођењу евиденције дуга и гаранција јединице локалне самоуправе (члан 72. став 3) и

в) упутство о вођењу евиденције дуга фондова социјалне сигурности (члан 77. став 3).

Члан 85.

До доношења подзаконских аката дефинисаних у складу са овим законом примјењују се подзаконски акти који су били на снази до доношења овог закона, уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 86.

(1) Коначна алокација спољног дуга БиХ на ентитете и Брчко Дистрикт БиХ извршена прије ступања на снагу овог закона важећа је и обавезујућа.

(2) Алокација спољног дуга БиХ која прије ступања на снагу овог закона није коначна извршиће се по принципу крајњег корисника, а у случају да принцип крајњег корисника није примјенљив, спољни дуг БиХ алоцираће се у складу са учешћем ентитета и Брчко Дистрикта БиХ у расподјели прихода од индиректних пореза у вријеме када се врши алокација.

(3) Није коначна алокација спољног дуга између ентитета извршена прије и после настанка Брчко Дистрикта БиХ за дуг који би био алоциран на Брчко Дистрикт БиХ по принципу крајњег корисника.

Члан 87.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о задужевању, дугу и гаранцијама Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 30/07 и 29/10).

Члан 88.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1055/12
10. јула 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

1496

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Проглашавам Закон о заштити животне средине, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двдесетој сједници, одржаној 10. јула 2012. године, а Вијеће народа 18. јула 2012. године констатовало да усвојеним Законом о заштити животне средине није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2395/12
19. јула 2012. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се заштита животне средине ради њеног очувања, смањивања ризика за живот и здра-